

mgr Grażyna Grobelska
nauczycielka j. polskiego
w Szkole Podstawowej nr 14
w Szczecinie

„To lubię”

SCENARIUSZ WIECZORU POEZJI ULUBIONYCH AUTORÓW

Przedstawienie przygotowane w/g tego scenariusza można zaprezentować na spotkaniu z rodzicami, w określonej grupie wiekowej np. klas I – III lub IV – VI po uprzednim zmodyfikowaniu. Uczniowie chętnie uczestniczą w jego realizacji, ponieważ są to ich ulubione utwory. Chętnie wyszukują muzykę stanowiącą podkład podczas recytacji, dekorują salę, przynoszą rekwizyty, obmyślają i wykonują stroje, w których potem grają podczas inscenizacji wybranych utworów (np., „ Pani Twardowska ”). Realizacja tego scenariusza jest dla wszystkich okazją wielu pozytywnych przeżyć.

DEKORACJA: stoliki, na nich otwarte tomiki wierszy, bukiety suszonych liści, zapalone świece, portrety poetów.
Rozlega się cicha muzyka fortepianowa.

RECYTATOR I

Lubię wiersze. Gdy mówię to w gronie moich koleżanek i kolegów, widzę zdumienie w ich oczach, Nie dziwi mnie to, bo od lat jestem świadkiem męczarni na lekcjach języka polskiego, kiedy omawiamy wiersze. Myślę jednak, że wierszy nie da się polubić tak od razu, od przypadkowego zetknięcia się z nimi, bo wtedy dla wielu z nas wydają się one dziwaczne, niezrozumiałe, pogmatwane.

Poezja jest sztuką słowa. Ale by móc z przekonaniem powiedzieć za Anną Kamińską „ Odnajdujemy w poezji coś z prawdy własnego serca ” czy za ks. J. Twardowskim: „ Wiersze to jeszcze jeden sposób mówienia do drugiego człowieka – i do samego siebie ”, trzeba z nimi obcować już od najwcześniejszych lat i wciąż na nowo odkrywać w nich coś pięknego.
(muzyka cichnie zupełnie)

RECYTATOR II

Wbrew pozorom są wśród nas tacy, którzy na swój sposób przeżywają spotkania z wierszami ulubionych poetów. Sięgnijmy do „zaczarowanej krainy dziecięcych lat” i posłuchajmy ulubionych wierszy każdego przedszkolaka i nie tylko.

RECYTATOR III

Julian Tuwim „Lokomotywa”

Recytację tego utworu proponuję wzbogacić pantomimą w wykonaniu uczniów. Na koniec uczniowie tworzą tradycyjny pociąg znany z dziecięcych zabaw. Opuszczają scenę śpiewając piosenkę „Jedzie pociąg z daleka”.

RECYTATOR IV i V

Jan Brzechwa „Samochwała” i „Stefek Burczymucha” Marii Konopnickiej

Uczennica nienagannie ubrana w towarzystwie ucznia z rozwichrzoną czupryną, ubranego w krótkie spodenki, w ręku proca.

RECYTATOR I

Wśród wielu imion i nazwisk poetów jest jedno szczególne. Spotykamy się z nim najpierw w bajkach, potem w balladach, aż po poematy i dramaty.

RECYTATOR II

Bo jak pisał Julian Przybaś „Wielkiego poety nie można przeczytać raz na zawsze. Za każdym razem, kiedy wczytujemy się w znane już teksty, odsłaniają one nowe, przedtem nie dostrzeżone piękności”.

RECYTATOR I

„Dzieła wielkiej poezji są jak artezyjskie studnie i jak źródła rzek – głębokie i niewyczerpane”. Mowa oczywiście o poezji Adama Mickiewicza.

RECYTATOR II

Posłuchajmy więc wieszca – Adama Mickiewicza.

RECYTATOR IV

Adam Mickiewicz „Przyjaciele”.

Jest to tekst doskonały dla dziecięcej inscenizacji. Inscenizacja ponadto pozwala przełamać barierę dziewiętnastowiecznej polszczyzny. Nie przegapmy tego pierwszego pozytywnego spotkania z twórczością Adama Mickiewicza. Pielęgnujmy kolejne tak, aby przygotować młodego czytelnika do spotkania z arcydziełem polskiej literatury- „Panem Tadeuszem.

RECYTATOR VII i VIII

Adam Mickiewicz „Pani Twardowska”.

Recytatorzy wchodzi na scenę ze świecznikiem, zapalają świece, na stole stawiają czarodziejską kulę.

Jeden z recytatorów zapowiada tajemniczym głosem:

Proszę Państwa oto sam mistrz magii -Twardowski.

Słuchać muzykę, coraz głośniejszą, wchodzi aktorzy wraz z narratorami.

Pomysłów inscenizacji tej ballady jest wiele. Najlepiej pozwolić na twórczą inwencję samym uczniom.

RECYTATOR I

Lata mijają; mija czas beztroskich zabaw i psot. Przychodzi często zaduma i odkrywanie wielu rzeczy na nowo...

RECYTATOR II

Zerknijmy do naszego szkolnego zeszytu...

(ponownie rozlega się cicha muzyka fortepianowa np. Chopina)

„ Niektórzy uważają, że życie jest praca. Myślę, że nie mają racji. Gdy się spojrzy na świat, który nas otacza, na ludzi wokół nas, gdy uda się dostrzec ogrom piękna w przyrodzie i w samym człowieku, gdy zdołamy wywołać u innych wzruszenie, to życie staje się poezją ”.

Rozlega się melodia „ Deszczowej piosenki ” ! Cichnie po chwili.

Recytator IX wchodzi z rozłożonym parasolem w kaloszach. Po chwili recytuje tekstu J. Tuwima „ Kapuśniaczek ”.

Recytator składa parasol i odchodzi.

RECYTATOR I

„ Kocham przyrodę i kocham ludzi. W odbieraniu ich piękna i zrozumieniu pomagają mi często właśnie wiersze... ”

RECYTATOR II

Przecież nie od dziś wiadomo, że poezja to „ mowa uczuć ludzkich ”.
Przekonajmy się o tym sami.

RECYTATOR X

Czesław Miłosz „ Miłość ”.

RECYTATOR XI

Julian Tuwim „ Wspomnienie ”.
Utwór ten uczniowie znają w wykonaniu Cz. Niemena z cyklu lekcji poświęconych „ poezji śpiewanej ”. W zależności od możliwości wokalnych i muzycznych uczniów możemy przygotować wersję śpiewaną tekstu.

RECYTATOR I

Tak, tak.... Czas szybko mija.
Pozostają wspomnienia...

RECYTATOR II

Śpieszmy się więc kochać ludzi tak,
jak radzi ks. J. Twardowski.

RECYTATOR XII

Ks. Jan Twardowski „ Śpieszmy się...”

RECYTATOR I

Gdy tak słucham, to marzy mi się, abym kiedyś i ja potrafiła nadać kształt słowom, abym mogła napisać coś mądrego....

RECYTATOR II

Marzenia, marzenia.... Czas wrócić do rzeczywistości. Posłuchaj rad Mistrza Miłosza – wiersz „ Mowa rodzinna ”.

RECYTATOR I

Dziękujemy wszystkim za udział w dzisiejszym spotkaniu. Mamy nadzieję, że zaprezentowana przez nas poezja zachwyciła, wzruszyła, a być może skłoniła do refleksji.

Wszyscy recytatorzy wychodzą na scenę i kłaniają się.

Na spotkaniu swoje ulubione wiersze mogą recytować nauczyciele i rodzice. Powiadamy wszystkich o takiej możliwości w wystosowanych wcześniej zaproszeniach na wieczornicę.

Wśród nauczycieli i rodziców na pewno znajdą się chętni do zaprezentowania swoich ulubionych strof.